

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XL. Leonis Papae I. Ad Anatolivm Constantinopolitanvm
Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

moriæ Flauiani innocentis & catholici sacerdotis ad ecclesiam (cui bene præfuit) fecistis cum honore debito reuocari. In quibus utique omnibus gloriæ vestræ multiplicatur augmentum, dum & sanctos pro suis meritis veneramini, & ab agro dominico spinas & tribulos vultis auferri. Quosdam sane episcopos de his qui rebus impiis videntur præbuisse consensum, reconciliationem repositere, & catholicorum communionem desiderare, tam nostrorum, quam fratris & coepiscopi mei Anatolii, cui testimonium ferre dignamini, relatione cognouimus: quorum desideriis sic præbemus effectum, ut correctis, & quæ male sunt facta propria subscriptione damnantibus, participata nostrorum (quos misimus) cura cum supradicto episcopo, pacis gratia tribuatur: quia deuotionis vtrumque est Christianæ, ut & pertinaces veritas iusta coerceat, & conuersos caritas non repellat. Quia vero nouimus, quantum piæ sollicitudinis catholicis sacerdotibus mansuetudo vestra dignetur impendere, indicandum esse curauimus, fratrem & coepiscopum nostrum Eusebium nobiscum degere, & nostræ communionis esse consortem, cuius commendamus ecclesiam, quam dicitur vastare, qui illi iniuste asseritur subrogatus: illud etiam a vestra pietate poscentes, quod vos spontaneo facere non dubitamus arbitrio, ut tam fratrem & coepiscopum meum Iulianum, quam Constantinopolitanos clericos, qui sanctæ memoriæ Flauiano fidelibus officiis adhæserunt, ea, qua debetis, gratia faueatis. De omnibus vero pietatem vestram per nostros, quid fieri aut declinari deberet, instruximus. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XL.

LEONIS PAPÆ I.

AD ANATOLIVM CONSTANTINOPOLITANVM

EPISCOPVM.

I. De fide eius, scriptis missis, probata.	I. De nominibus hereticorum ad altare non recitandis.
II. De his qui metu turbati in heresim lapsi sunt, ut, si conuersi	

IV. De commendatione Iuliani qui Flauiano episcopo fide adhaerunt.
episcopi, vel eorum clericorum,

Leo episcopus, Anatolio episcopo.

I.

GAUDEMV S in Domino, & in dono gratiæ ipsius gloriamur, quia sicut dilectionis tuæ literis, & fratrum nostrorum, quos Constantinopolim miseramus, relatione cognouimus, sequacem te euangelicæ eruditionis ostendis: vt per sacerdotis probabilem fidem merito præsumamus, quod tota ecclesia eidem credita, nec rugam cuiusquam sit erroris habitura, nec maculam, dicente Apostolo: *Despondi enim vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.* Illa est enim virgo ecclesia, sponsa vnus viri Christi, quæ nullo se patitur errore vitari: vt per totum mundum vna nobis sit vnus castæ communionis integritas, in qua societatem tuæ dilectionis amplectimur, & gestorum, quæ sumpsimus, seriem necessariis (sicut oportuit) munitam subscriptionibus approbamus. Vt ergo inuicem dilectionis tuæ animus nostris confirmaretur alloquiis, filios nostros Casterium presbyterum, Patricium & Asclepiadem diaconos, qui ad nos tua scripta detulerunt, cum epistolis nostris post venerabilem diem festi paschalis remisimus: indicantes nos (vt supra diximus) de Constantinopolitanæ ecclesiæ pace gaudere, cui hanc curam semper impendimus, vt eam nulla velimus hæreticorum fraude violari.

II.

De fratribus vero, quos & epistolis tuis, & legatorum nostrorum relatione communionis nostræ cupidos esse cognouimus, eo quod doleant se contra potentiam, contraque terrores non tenuisse constantiam, sed alieno sceleris præbuisse consensum, cum ita eos formido turbasset, vt in damnationem catholici atque innocentis antistitis, & in receptionem detestabilis prauitatis trepido famularentur obsequio; illud quidem quod præsentibus & agentibus nostris constitutum est approbamus, vt suarum interim ecclesiarum essent communionem contenti: sed cum legatis nostris (quos misimus) participata tecum sollicitudine volumus disponatur, quatenus hi, qui plenis

1. quæst. 1.
In ecclesia
Dei quæ
corpus.

Rom. 8.

fatisfactionibus male gesta condemnant, & accusare magis se eligunt, quam tueri, pacis & communionis nostræ unitate latentur: ita vt digno prius anathemate, quæ contra fidem catholicam sunt recepta, damnentur. Ali-
ter enim in ecclesia Dei, quæ corpus est Christi, nec ra-
ta sunt sacerdotia, nec vera sacrificia: nisi in nostræ pro-
prietate naturæ verus nos pontifex reconciliet, verus
immaculati agni sanguis emundet. Qui licet in patris sit
dextera constitutus, in eadem tamen carne, quam sum-
psit ex virgine, sacramentum propitiationis exequitur,
dicente Apostolo: *Christus Iesus, qui mortuus est, imo qui &
resurrexit, qui est in dextera Dei, qui etiam interpellat pro no-
bis.* Neque enim potest in aliquo benignitas nostra re-
prehendi, cum satisfacientes recipimus, quos dolui-
mus esse deceptos. Nec aspere igitur communionis no-
stræ gratia deneganda est, nec temere largienda: quia
sicut plenum pietatis est oppressis caritatem dominicam
redhiberi, ita iustum est, omnia perturbationis auctori-
bus imputari.

III.

De nominibus autem Dioscori, Iuuenalis, & Eusta-
thii ad sacrum altare non recitandis, dilectionem tuam
hoc decet custodire, quod nostri ibidem constituti fa-
ciendum esse dixerint, quodque honorandæ sancti Fla-
uiani memoriæ non repugnet, & a gratia tua Christianæ
plebis animos non auertat. Nam iniquum nimis est atque
incongruum, eos qui innocentes & catholicos sua perse-
cutione vexarunt, sanctorum nominibus sine discretione
misceri, cum damnatam impietatem non deserentes, ipsi
se sua prauitate condemnent, quos conuenit, aut percel-
li pro perfidia, aut laborare pro venia.

IV.

Fratrem vero & coepiscopum nostrum Iulianum, &
clericos, qui sanctæ memoriæ Flauiano fidelibus officiis
adhæserunt, dilectioni quoq; tuæ volumus adhærere: vt
quem fidei suæ meritis viuere apud Deum nostrum noui-
mus, in te sibi eum præsentem esse agnoscant. Illud quoq;
dilectionem tuam nosse volumus, fratrem & coepiscopū
nostrū Eusebiū, qui causa fidei multa discrimina, laboresq;
toleravit, nobiscum interim demorari, & in nostra nunc

communione persistere, cuius ecclesiam tua solitudine volumus esse defensam: ut nihil eodem absente depereat, & nullus ei in aliquo præiudicare præsumat, donec cum literarum nostrarum ad vos prosecutione perueniat. Et ut maior circa te vel nostra, vel totius Christianæ plebis affectio prouocetur, hoc quod ad dilectionem tuam scripsimus, in omnium volumus notitiam peruenire: ut qui Deo nostro deseruiunt, de confirmata apud te pace sedis apostolicæ gratulentur. De ceteris vero causis atq; personis dilectio tua literis, quas per nostros accipiet, plenius instruetur. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLI.

LEONIS PAPÆ I.

AD IULIANVM EPISCOPVM.

Gratulatur eum ex ærumnis pro fidei defensione perpessus euasisse, utque seuerius agat cum his, qui nequeunt clementia resipiscere, monet.

Leo episcopus, Iuliano episcopo.

LITERAS fraternitatis tuæ per filios nostros Constantinopolitanos clericos, nuntias tuæ salutis accepi: quibus te magnis tribulationibus grauatam fuisse significas, cum utique non defuerit materia sollicitudini & laboribus, quæ inter procaces catholicæ fidei aduersarios, inhærentem veritati animum fatigaret, idque (ut scribis) fuerit animo, ut per occasionem necessitatis, & nobis te, & patriæ præsentares. Quod verum futurum speraueram, ut apertius omnium hæreticorum ambages tuo ore cognoscerem. Sed gratias Deo, quod ita incolumitas tua & ecclesiæ causa profecit, ut liberum tibi fuerit apud eos interim degere, quorum nobis probabilis consensus innotuit, sicut & fratris Anatolii scripta profitentur, & gesta, quæ apud ipsum coram nostris sunt confecta, demonstrant fratribus remeantibus. Ergo prædictis salutationibus vicissitudinem reddo, & ut contra falsitatis astutias perseverantem diligentiam teneas, fidenter exhortor, cum tibi ad hoc, & tuus animus, & nostra auctoritas suffragetur.